

[Gregersen.]

tages. Jeg advarer imod at lægge et saadant Redskab i Hænderne paa et Parti, der kan have moralske og sociale Synspunkter, der maaske er i direkte Strid med dem, den øvrige Del af Befolkningen anser for at være rigtige. Vi kan ikke billige, at et Redskab af denne Art lægges i Hænderne paa noget politisk Parti, ligegyldigt hvilket det er. Statsmagten, det herskende Parti, maa ikke have en Fortrinsstilling over for Radio eller Biograf. Det vilde da ogsaa være imod Folkestyrets Idé og Forudsætningerne for lige Stilling og fri Drøftelse.

Hvad vilde man sige, hvis det igennem saa mange Aar af Justitsministeren bebudede Presselovforslag sluttelig ogsaa kom til at indeholde en „Central“ i Lighed med den, der er her, og et „Avisraad“ med samme Bestemmelser om Statsmagtens Fortrinsstilling? Justitsministeren vil selvfølgelig i Dag afvise en saadan Formodning fra min Side som taabelig; men et Indgreb over for Aviser, Blade, Tidsskrifter, der gaar ud paa, at Centralen, Raadet, Ministeren, kan kræve, at Artikler, hvori bestemte sociale og moralske Synspunkter er gjort gældende, skulde optages i samtlige Landets Blade, et saadant Indgreb vilde ikke være mere horribelt end den af Ministeren krævede Ret til at bruge Filmen til Propaganda, saadan som dette Lovforslag aabner Mulighed for.

Statsmagten skal beskytte sig selv og værne Borgerne, men ikke tjene noget enkelt Parti. Derfor vilde Statsmagtens og Borgernes Interesser være varetaget, hvis Loven med Hensyn til det, jeg her har talt om, indeholdt den Paragraf, der findes i Ingeniør Arnold Poulsens Forslag til Lov om Forevisning af Films. Den findes som § 1 i Udvalget af 1932's Betænkning angaaende Biografvæsenet — jeg beder om Tilladelse til at citere denne Paragraf —, den lyder saaledes:

„Films, hvis Indhold virker ophidsende mod Statsmagten, eller hvis Forevisning er egnet til at bringe den offentlige Orden og Sikkerhed i Fare, samt Films, hvis Indhold er fornærmeligt for fremmede Nationer, maa ikke forevises offentligt. Samme Bestemmelser gælder Films, hvis Forevisning støder an mod almindelig Blufærdighed, og Films, hvis Forevisning er krænkende for bestemte Enkeltpersoner eller for bestemte Dele af Befolkningen.“

Saa var der taget de Forholdsregler, som det var nødvendigt at tage, Forholdsregler mod Anslag mod Statsmagten, og der var rejst det Værn for Befolkningen mod

Smuds og Snavs, som var nødvendigt, og saa kunde man lade denne Kulturgren vokse i Frihed og efter sin egen Natur, de Vilkaar, som nu engang er de eneste, under hvilke Kunst kan vokse og trives.

Retsforbundet ønsker fri Næring paa dette som paa andre Omraader. Vi henviser til Bestemmelsen i Grundloven om, at alle Indskrænkninger i den frie og lige Adgang til Erhverv, som ikke er begrundet i det almene Vel, skal hæves ved Lov. Det vil efter vor Mening sige, at de Indskrænkninger i den frie og lige Adgang til Erhverv, der blev indført ved Loven af 1933, burde fjernes nu, da Loven er taget op til Revision, i Stedet for, at man foreslaar at gøre Erhvervet endnu mere afhængigt af Statsmagten, end det er efter denne Lov.

Vi mener ikke, der er ført noget som helst Bevis for, at disse Indskrænkninger er begrundet i Hensynet til det almene Vel. Man plejer at hente Eksemplerne paa Indgrebene og deres Begrundelse i Udlandet. Det er sagt saa ofte under denne Debat, at vore Nabolande, England, Norge og Sverige, har fri Næring og har haft det, saa længe Biografteatre og Films har eksisteret, og det er ikke paavist, at det har haft uheldige Virkninger for Samfundet i Almindelighed eller for det Publikum i Særdeleshed, der fylder Biograferne.

Tidspunktet for at gaa over til fri Næring er sikkert gunstigt. Situationen har udviklet sig saadan, at ogsaa Monopolindehaverne begynder at fremsætte Ønske om at komme af med Monopolerne og blive undergivet den frie Konkurrences Vilkaar. Hvis det er det, Justitsministeren har ønsket at opnaa for at lette en Afvikling og naa til fri Næring, kan man kun complimentere Ministeren. Men man tør vel ikke tro, at det er det, Ministeren har villet, selv om man siger — jeg har ikke Citatet —, at Justitsministeren tidligere har udtalt, at han kunde ønske fri Næring paa det Omraade.

Nu skal vi desuden have en ny Fond, som Ordføreren for Det frie Folkeparti (Elbæk-Jessen) var saa glad for, en Fond i Lighed med Kulturfonden, gennem hvilken man plyndrede Biograferne til Fordel for Det kongelige Teater. Hullet paa Det kongelige Teater fyldes aldrig. Stykket „Det er aldrig nok“ genopføres i ny Indstudering i hver Sæson. Radioen er sat til at køre Fyld paa, og hvorfor skal man skaane Biografgængerne?

Biograferne er ganske vist, siger det ærede Medlem Hr. Chr. Christiansen, Folkets Teater. Det er Folkets Teater; saadan kalder det ærede Medlem det, og han siger, at